

KULTTUURI

Vangitseva viulu soi hartaana Teijon kirkossa

Olli-Pekka Laakkonen

Konsertti Teijon kirkossa 31.10. Pyyry Mikkola, viulu.**KONSERTTI**

Teijon kirkko on ollut kuluneena vuotena suuren mielenkiinnon kohteena. Siitä riideltiin ja väännettiin kättä — jotkut jopa kaavailivat sitä kapakaksi tai loma-asunnoksi. Lopulta kirkko päättyi huutokaupan kohteeksi.

Hyvän maun tuolla puolen käyty farssi näyttää nyt kuitenkin päättyvän onnellisesti, kun Teijon kirkkoyhdistys otti vastuun kirkon säilymisestä myös tuleville sukupolville.

Sunnuntaina pidettiin tässä pienessä ja intiimissä kirkossa kutsutilaisuus, jossa kuultiin Pyyry Mikkolan soittamana Bachin sooloviuluteoksia sekä kirkkoyhdistyksen puheenjohtajan Hannu Paunilan perusteellinen historiikki ja kiitospuhe.

Pyyry Mikkola on konsertoinut aiemminkin seudullamme. Hänen soittonsa on aina säväyttänyt ja tuntuu, että joka konsertti on ollut aina edellistä parempi.

Teijon kirkossa pidetyssä konsertissa tunnelma oli äärimmäisen keskittynyt ja harras. Tilanne oli tietysti läsnäolijoille merkittävä, olihan kysymyksessä konsertti, joka pidettiin heidän työllä ja vaivalla kunnostamassaan tilassa.

Tunnelmaa kohotti Bachin arkkitehtoninen musiikki ja Mikkolan vangitseva viulunääni. Upea barokkimusiikki soi tunteella ja voimalla, joka täytti kynttilänvalon kanssa pienen salin ääriään myöten.

Mikkola oli valinnut soitettavakseen osia ehkä koko viulukirjallisuuden merkittävimmistä sooloteoksista. J.S. Bachin partiitit ja sonaatit ovat ehdottomasti hienompia teoksia, joita on millekään instrumentille sävelletty. Ohjelmassa ollut Chaconne -osa d-molli Partitasta on eräänkin kuuluisan tutkijan mielestä juuri se teos, joka olisi kuulunut edustamaan länsimaista musiikkia NASA:n lähettämällä Voyager II -avaruuskapselilla.

Jännittävää oli seurata Mikkolan selviytymistä vaativista soittojaksista ja polyfoniasta, joita Bachin sooloteokset ovat tulvillaan. Osa tutkijoista onkin sitä mieltä, ettei Bach alun perin tarkoittanutkaan näitä sävellyksiä soitettavan nykyaikaisella italialaisella jousella, vaan hän ajatteli soinnut soitettavan saksalaisella jousella, jolla pystyi soittamaan useampaa kieltä yhtäaikaan.

Pyyry Mikkolan suvereeni tekniikka ja poikkeuksellinen tahto mursi kuitenkin kaikki nämä tekniset esteet. Kuulimme upeata soittoa ja jumalallista musiikkia, joka — vaikka alunperin onkin sävelletty hovimusiikiksi — julistaa ja evankelioi paremmin kuin yksikään puhe.

Sunnuntain kutsutilaisuudessa Teijon kirkossa kuultiin Pyyry Mikkolan suvereenia tekniikkaa ja poikkeuksellista tahtoa tulvinutta soittoa.

Esko Keski-Vähälä